

[Jens Peter Jensen]

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg ganske henholde mig til indenrigsministerens fremstilling. Den var jo båret af en stor sympati uden egentlig at have noget at have den i, og det er vel også den situation, man står over for med et forslag af denne karakter, hvor jeg levende kunne forestille mig, at man fik oprettet en hel del administration med juridiske rådgivere og ombudsmænd, og hvad de skal kaldes alle sammen.

Når man nu har haft lejlighed til i nogle år at have med praktisk kommunalt arbejde at gøre og også har haft sæde i amtets tilsynsråd, møder man en hel del sager, der ikke gør det nødvendigt at have en juridisk ombudsmand på området. Det, vi støder på, er egentlig mere et behov for, at der er nogle mennesker med en almenmenneskelig indstilling, som kan se på disse ting og hjælpe til.

Indenrigsministeren nævnte, at ikke mindst på det sociale område rejstes der mange problemer af borgerne i forhold til myndigheden. Det får vi også på miljølovgivningens område og en hel del andre områder som en logisk følge af, at man fra statsmagtens side lægger indflydelse og bestemmelse ud i de lokale områder.

Jeg vil derfor ikke afvise, at vi måske om nogle år, når erfaringerne er bedre end dem, vi har i dag, bliver nødt til at diskutere selve emnet, men ikke absolut med den form for løsning, som forslagsstillerne her fremsætter forslag om.

Jeg kan altså ikke acceptere forslaget, og jeg kan ikke anbefale, at det nyder fremme i den givne situation.

Grove (KF):

Forslagsstillerne tager det som en forudsætning, at forholdet mellem samfundets myndigheder og samfundets borgere stadig bliver dårligere. Jeg er ikke helt sikker på, den forudsætning er rigtig. Det er klart, at jo mere nærdemokrati vi laver, jo mere vil debatten blomstre ude omkring, og debatten kan være mere eller mindre heftig, men det behøver ikke altid at være tegn på større eller mindre utilfredshed, og det behøver slet ikke at være et tegn på, at det, debatten drejer sig om, er det, en ombudsmand skal lave, altså formelle ting. Jeg synes da ikke, at det, at man diskuterer vidt og bredt ude omkring,

er tegn på utilfredshed. Jeg tror i allerhøjeste grad, at det er et tegn på medleven. Vi lægger jo selv op til gennem vor lovgivning, gennem lokalplaner, gennem regionalplanlægning osv., at borgerne skal tages med på råd, tages med ind i debatten. Jeg har ligesom den forrige taler siddet i et tilsynsråd, og de erfaringer, jeg har derfra, viser, at virkelige klager over kommuner er der ikke mange af. I forbindelse med mange af dem var der vel i langt højere grad brug for oplysning, vejledning og en bedre information end for en direkte ombudsmandsinstitution.

Vi har jo mange ankemuligheder. Vi har været inde på tilsynsrådet, men der er jo masser af andre ankemuligheder indbygget i vores lovgivning, og vi har jo da stadig væk også folketingets ombudsmand. Jeg vil også gerne sige til kristeligt folkeparti, at man siger ved fremsættelsen af et sådant forslag ikke ret meget om økonomien. Det kunne da ikke være så stort et arbejde for kristeligt folkeparti at regne ud, hvad det vil koste at oprette 16 ombudsmandsstillinger, og hvad det vil koste at oprette sekretariater dertil. Man kunne da lave et overslag over, hvor mange der skulle ansættes hvert sted, og prøve at regne lidt på det. Det havde da været rimeligt.

Jeg føler også, at dette forslag egentlig er udtryk for stor mistillid til de folkevalgte. Når man sidder ude i amtskommunerne og kommunerne, tror jeg, at hver enkelt folkevalgt i stor udstrækning gerne vil have en meget nær kontakt til borgerne, og det får man bl. a., hvis der er borgere, der viser utilfredshed, og man prøver at tale med dem om deres sag. Ofte vil det måske være et spørgsmål om, at de folkevalgte bliver gjort opmærksom på måske en stærk fortolkning af loven fra embedsmandsside, og det bliver rettet ganske gelinde på den måde.

Jeg vil gerne spørge kristeligt folkeparti om to ting. Er man ikke betænkelig ved at lave 16 ombudsmandsinstitutioner? Man kunne jo let tænke sig, at der blev administreret på vidt forskellige måder i de enkelte ombudsmandsinstitutioner. Man kan jo ikke garantere for, at der bliver ens behandling over det hele.

Det andet spørgsmål lyder: Skal der så kunne ankes videre, sådan at folketingets ombudsmand skal være en slags overom-